

LONGCOVID UWV PATIENTENERVARINGEN, EEN PREVIEW

NPO Radio 1 is bezig met een podcast serie over Longcovid. Ze vroegen mij een bijdrage te leveren. Of ik kennis had van Longcovidpatiënten die zijn vastgelopen bij UWV, bij de Ziektewet, WIA of in bezwaar of beroep. Voor een evenwichtig inzicht leek het mij belangrijk om ook goede ervaringen te horen. Ik plaatste op 15 juli een oproep op twitter en Facebookgroepen. Daarop kreeg ik binnen twee weken 24 reacties. Een klein inhoudelijk kwalitatief onderzoekje, zo je wil. Zonder representatieve pretentie. Dit is een preview. Een vollediger verslag is een optie voor een later moment.



Waarom een preview?

Ik deel enkele van de reacties om een indruk te geven wat er zoal speelt. Een bekende kritiek bij vragen naar ervaringen is dat je voorspelbare antwoorden krijgt. Wie zijn gelijk haalt zal wel tevreden zijn en anders ben je ontevreden. Waarom zou dat bij LongCovid anders zijn dan bij andere aandoeningen?

Ik denk dat de verhalen meer opleveren dan die constatering alleen. Ze geven een interessante doorkijk hoe het er bij UWV in het kader van de begeleiding en de beoordeling aan toe gaat. Is het een beetje gelijkwaardig allemaal? Zitten er lijnen in? Is er een beleid te ontwaren?

Ik hoop vooral dat jullie willen doordringen en tijd willen steken in de hier aangeboden casuïstiek. Met dank aan iedereen die de moeite heeft willen nemen contact met mij op te nemen om zijn of haar verhaal te vertellen. Ik ben erg benieuwd naar jullie waardering van deze verhalen en zal het mede daarvan laten afhangen of het zinvol is een vollediger verslag uit te werken.

Een expliciete uitnodiging voor commentaar dus op de ins en outs van de casus !

Gemiste kans

Ik had gehoopt dat UWV zich zou willen inspannen voor een *inhoudelijk* onderzoek naar LongCovid en arbeidsongeschiktheid, maar dat lijkt er niet in te zitten. UWV houdt de cijfers prima bij (de percentages toekenningen en afwijzingen WIA bijvoorbeeld), maar de dossiers, de mensen die erachter zitten, de inhoudelijke beoordelingsproblemen die zich voordoen, daar wordt geen onderzoek naar gedaan.

In juni werd bekend dat in 85% van de 736 (Long)covid gevallen een WIA uitkering is toegekend: 23% gedeeltelijk arbeidsongeschikt WGA en 62% volledig arbeidsongeschikt, waarvan 54% 80-100 WGA en 8% IVA. In 15% van de gevallen is WIA geweigerd (minder dan 35% arbeidsongeschikt).

Er zijn geen speciale teams ingericht, die een voortrekkers- en disseminatierol zouden kunnen vervullen bij deze belangrijke nieuwe ziekte met grote maatschappelijke consequenties. Zelfs een tijdelijke inrichting van dergelijke teams komt er niet. Dat ik dit een gemiste kans vind en vind

getuigen van weinig inhoudelijke en wetenschappelijke ambitie heb ik elders al geventileerd.¹ Ik maak me vooral zorgen over een herhaling van de ervaringen die er zijn met eerdere postvirale aandoeningen en de grote bandbreedte die bij de beoordeling daarvan tamelijk vanzelfsprekend en nonchalant is geaccepteerd. Met rechtsongelijkheid als gevolg.

Wellicht zijn mijn zorgen onterecht, maar dat weten we niet zolang dat niet blijkt uit onderzoek. Dan dus maar zelf op onderzoek uit, met beperkte mogelijkheden en vanuit de – niet onbelangrijke – optiek van de cliënt.

Studenten, zzp'ers en een ondernemer

Drie studenten die hun studie hebben moeten staken vroegen of ik hier aandacht aan wilde besteden. Bij deze, maar verder niet in deze preview. Er is weinig tot niks voor hen geregeld. De Wajong is een brug te ver, toekenning ketst – voorlopig in elk geval – af op het duurzaamheidscriterium.

Twee zzp'ers en een ondernemer met personeel: 'voor ons is er niets geregeld'. Ook hiervan akte.

In de Ziektewet en aan de poort van de WIA

Mijn voorlopige assessment: van de overblijvende 18 reacties waren er vijf positief. Bij vier daarvan was de conclusie 80-100% WGA, dat wil zeggen voorlopig **volledig** arbeidsongeschikt. De weg waarlangs was wisselend en de afgesproken follow-up – voor zover duidelijk – verschilt nogal. Een zesde reactie was gematigd positief.

Zes andere reacties waren negatief, vijf daarvan uitgesproken en een zevende reactie was overwegend negatief. Van deze cliënten werd bijvoorbeeld de Ziektewetuitkering na een tijdje gestopt of er werd geen of slechts gedeeltelijk WIA toegekend. Vijf patiënten uit deze groep zijn in bezwaar gegaan. Ze waren het volstrekt niet eens met de volgens hen veel te rooskleurige conclusie van de verzekeringsarts over hun beperkingen.

Drie patiënten hadden in de loop der tijd wisselende ervaringen, zowel positieve als negatieve, afhankelijk van met welke UWV-functionaris ze te maken hadden en de fase van het proces. Twee anderen zijn al enige tijd in afwachting van de WIA-beoordeling. Die laat bij hen al maanden op zich wachten en dat brengt veel onzekerheid met zich mee.

Zeven voorbeelden

Voor deze preview licht ik er zeven reacties uit. Die van Marleen, van Elise en Gijs: positief. Een onzekere reactie komt van Peter. Daarna de verhalen van Joke, van Petra en Ingeborg: negatief.²

<>

Aan **Marleen** is een 80-100 WGA is toegekend tot maart 2024: 'ik neem aan dat ze aan het eind van die periode weer gaan keuren voor een eventuele verlenging. Maar dat is niet gezegd. In het telefoongesprek kondigde de arbeidsdeskundige wel aan dat ik volledig arbeidsongeschikt was, maar ze heeft die termijn toen niet genoemd.' Marleen merkte op dat zowel de arbeidsdeskundige als de verzekeringsarts de gesprekken zo kort mogelijk hebben gehouden omdat ze zo belastend voor haar waren: 'dat heb ik ook erg op prijs gesteld.'

'Ik denk dat bij mijn positieve ervaringen met het UWV het volgende een grote rol heeft gespeeld. Ik ben jurist, en zorgde ervoor dat mijn dossier compleet was. Ik stuurde alle uitslagen en verslagen van artsen door aan de bedrijfsarts. Die had een compleet dossier, dat doorging naar het

¹ [Long covid, who cares? | medischcontact](#)

² Niet hun echte namen.

UWV. Er stond in de brieven van <revalidatiecentrum> niets over het autonome zenuwstelsel, maar er stonden wel allerlei gegevens in waaruit bleek dat ik inderdaad tot bijna niks in staat was. En ik heb zelf nog het verslag van een psycholoog naar het UWV gestuurd omdat ik daar was geweest in de hoop dat die mijn herstel nog zou kunnen versnellen door het verbeteren van mijn coping. Die bleek echter al optimaal te zijn. Het UWV had dus heel uitgebreide informatie waaruit niet alleen bleek dat ik echt heel ziek was, maar ook dat ik er echt heel veel aan heb gedaan om goede zorg te krijgen en om mijn herstelproces te versnellen.'

'De verzekeringsarts heeft vervolgens gebeld en vertelde eigenlijk meteen al dat ze uit mijn dossier had opgemaakt dat er geen mogelijkheden waren voor werk. Ze heeft nog een paar vragen gesteld op detailniveau. En vervolgens heeft ze uitgelegd hoe haar rapport eruit zou zien. Ze zou overal de laagste mogelijkheid aangeven. Op sommige punten zou het dan lijken alsof ik iets meer kon dan ik kon, maar dat kwam doordat ze het niet lager kan aangeven, tenzij iemand letterlijk bedlegerig is. En dat was ik net niet. Ik was later heel blij met die uitleg, want lezen dat je 0 tot 10 uur kan werken terwijl je nog geen 10 minuten kan werken is pijnlijk, maar nu begreep ik waarom het er zo stond. Bovendien had ze aangevuld dat dat echt maximaal was.'

<>

Een van de uitgesproken positieve ervaringen komt van **Elise**. Ook zij kreeg 80-100 WGA 'met een herkeuring na een jaar'. Zij maakt zich zorgen over de toekomst.

'Sinds mijn Covid 19 besmetting in maart 2020 kamp in met flinke gezondheidsklachten die 'gelukkig' later zijn gedefinieerd als Long Covid klachten. Vanzelfsprekend heb ik geprobeerd terug te komen op de arbeidsmarkt, maar helaas is dit nog niet gelukt. Het 2e spoor is ook niet ingezet, mijn belastbaarheid was daarvoor te minimaal. In het begin ervoer ik wel druk van de bedrijfsarts, maar naarmate er meer bekend werd over Long Covid, was er ook meer begrip. Duidelijk was dat ik alles aangreep om beter te worden, onder andere een revalidatietraject, maar dat het niet het gewenste resultaat opleverde. Daarnaast had mijn werkgever het dossier prima op orde. Eind januari 2022 had ik een gesprek met de keuringsarts bij UWV. Ik ging er nerveus heen, had mijn partner mee, maar gelukkig trof ik een begripvolle arts. Ik kon merken dat zij zich goed had voorbereid en veel over Long Covid wist. Het resulteerde in toekenning van een WGA uitkering per april 2022 met een herkeuring na een jaar. Ik ging er toen van uit dat ik het UWV kantoor niet meer van binnen zou zien, maar daar ben ik ondertussen niet meer zeker van, gezien de voortdurende van de lichamelijke klachten. Dan gaat een jaar opeens snel! Daar maak ik me dus wel wat zorgen over: hoe gaat het gesprek dan? Is er dan nog steeds begrip?'

<>

Ook **Gijs** reageerde met positieve ervaringen. Uit zijn verhaal en het contact met het Werkbedrijf 'dat over een half jaar weer zou bellen' valt op te maken dat aan hem op arbeidsdeskundige gronden 80-100 WGA is toegekend. Daarmee is hij content.

'Je oproep re long-covid kwam langs en ik zag dat je niet alleen negatieve reacties verzamelt maar voor de balans ook de positieve. In die laatste categorie val ik: even afgezien van het feit dat ik vegeteer in plaats van leef is mijn ervaring met het UWV tot op heden positief. Ik ben een vijftiger, tot 2020 redelijk gezond en 32 uur per week werkend als manager in de IT naast een eigen bedrijf.

In maart 2020 ging een verkoudheid over in een lichte verhoging en kort daarna had ik volledige geheugenuitval naast nog een riedel andere klachten die inmiddels bekend zijn van long-covid. In de opvolgende twee jaar kreeg ik steeds meer het gevoel te moeten vechten voor mijn gezondheid, erkenning voor mijn klachten en vooral vertrouwen op mijn eigen gevoel dat het geen burn-out is.

Mijn eerste afspraak bij het UWV met de keuringsarts was gekleurd door ervaringen van anderen met het UWV en mijn eigen met de arboarts waarmee ik te maken had: ik ging er vanuit dat ik weer moest vechten. Hoe anders liep het.'

'De keuringsarts gaf aan het begin aan dat hij een bericht moest schrijven voor de arbeidsdeskundige maar aan het einde vertelde hij mij al dat hij mij niet volledig kon afkeuren want daarvoor waren de eisen te streng en specifiek maar dat hij er van uitging dat ik op basis van zijn rapportage afgekeurd zou worden. Dezelfde ervaring had ik ook met de arbeidsdeskundige: ik kreeg vooraf een telefoontje of ik een fysieke afspraak wilde plannen of een telefonische en voelde mij (eindelijk) gehoord en gezien. Het was even lachen om het passende werk: "plantsoenendienst maar meneer mag geen machines bedienen". Ook het contact met het werkbedrijf was positief: de arbeidsdeskundige had mij al uitgelegd dat ze snel contact zouden opnemen en via begeleiding bij mijn revalidatietraject had ik al begrepen dat dit normaal is en ik dit als positief moest zien (er ontstaat veel stress bij mensen die afgekeurd zijn en het idee krijgen dat het UWV meteen in je nek zit om je te laten re-integreren terwijl ze nog niet eens zelfstandig kunnen douchen.). Het werkbedrijf zou mij over een half jaar weer bellen. Kortom, vooralsnog geen klachten.'

<>

De WIA-aanvraag van **Pieter** is nog niet afgerond. Hij begrijpt niet wat er voor UWV nog niet duidelijk is. Het 'wachten op' maakt hem onzeker. De FML moet nog worden voorgelegd aan de arbeidsdeskundige om zo het officiële arbeidsongeschiktheidspercentage te kunnen vaststellen. Pieter: 'mijn geheugen werkt helaas ook slecht. Mijn vrouw gaat normaal mee naar zulke gesprekken, maar die lag in het ziekenhuis. Wel heb ik het gesprek met toestemming opgenomen. De arts heeft mij de stukken toegezgd. Ik ben benieuwd!'

'Ik ben 65 jaar. Er is 1 jaar geleden een arbeidsdeskundig onderzoek gedaan op basis waarvan het UWV mij vrijstelling voor spoor-2 heeft gegeven. Precies 1 jaar en 7 dagen na mijn 2 jaar wachttijd bereik ik mijn pensioengerechtigde leeftijd. De verzekeringsarts maakt een medisch verslag en een niet medisch verslag voor de arbeidsdeskundige.

Die gaat vervolgens met mij bekijken wat ik nog zou kunnen doen. Er is dus al een arbeidsdeskundig onderzoek, wel 1 jaar oud maar er is daarna nog veel meer gebeurd. Zo is er een goedaardige tumor in een *** verwijderd, heb ik ook tinnitus gekregen en in maart nogmaals Covid gehad.

Dit alles heeft helaas voor een terugval gezorgd waardoor mijn situatie ten opzichte van 1 jaar geleden juist is verslechterd. De eindevaluatie van de bedrijfsarts is daar heel duidelijk in. Ik begrijp niet waarom die informatie niet 'voor waar' wordt overgenomen. Dit komt bij mij erg achterdochtig over en of dat alles in twijfel wordt getrokken.'

<>

Bij **Joke** gaat het om de beoordeling én om de begeleiding in de Ziektewet, die elkaar in de weg zitten. Haar ziekengeld werd gestopt en na bezwaar weer hervat. Zij is niet positief over de gang van zaken bij UWV.

‘Voordat ik besmet raakte met corona had ik twee banen. Dat was een baan in de catering en een baan in de schoonmaak. Mijn baan in de catering had ik nog maar net en ik had het er super naar mijn zin.

Omdat ik mijn baan niet kwijt wilde en ik ook niet het type ben die zich gelijk weer ziek meldt, ben ik door blijven werken, ook in de hoop dat mijn longcovid klachten zouden verdwijnen door middel van fysio en ergotherapie. Dit was helaas niet zo. Vanwege bedrijfsomstandigheden hield mijn baan daar helaas alsnog op. Ik heb toen WW aangevraagd en mij een week later ziek gemeld omdat het mij toen verstandig leek eerst aan mijn herstel te werken in plaats van op zoek te gaan naar ander werk. En ook omdat ik in die tijd dat ik wel door had gewerkt ik bij thuiskomst en in de weekends tot niks meer in staat was.’

‘Ik werd uitgenodigd op gesprek bij een arts van UWV. Die vertelde mij dat hij mijn ziekmelding niet kon accepteren. Later kreeg ik daar het verslag van terug waarin hele andere redenen stonden dan de redenen die hij mij had verteld. Het kwam er op neer dat er in het verslag stond dat aan mijn uiterlijk niks te zien was en dus kon ik gewoon werken.

Ik was het hiermee niet eens en vond het te gek voor woorden dat het op het uiterlijk werd gegooid terwijl Longcovid daar niet aan af te lezen is. Ik vond het ook belachelijk dat je gestraft word omdat je eerst hebt proberen door te werken.

Ik ben in bezwaar gegaan wat ik uiteindelijk wel gewonnen heb dankzij een vrouwelijke arts die mij wel begreep.’

‘En nu wil het UWV dat ik mijn vaste schoonmaakwerk op ga geven en lichter werk er voor terug neem. Omdat ze denken dat dit mijn herstel bevordert en ik dan wel meer uren zal kunnen werken. Op zich denken ze nu wel mee en in mijn verslag hebben ze hier ook wel mooie woorden in gezet over mij al vraag ik mij momenteel wel heel erg af of ik hier goed aan zal doen. Gewoon omdat ik niet weet of ik het in lichter werk wel ga redden en ik er dan wel mijn vaste baan voor op zeg.’

Joke vindt het onrechtvaardig hoe er wordt omgegaan met mensen die een laag loon hebben. De 35min problematiek in háár woorden in een nutshell: ‘Wat ik zelf erg oneerlijk vind, dat is dat iemand met een laag loon de ziektewet word uitgezet omdat je dan minder dan 35 procent loonverlies hebt terwijl iemand met een hoger loon en dezelfde klachten wel in de ziektewet mag blijven en een WIA kan krijgen omdat diegene dan wel meer dan 35 procent loonverlies heeft, maar mijn inziens raakt het iemand met een laag loon harder dan iemand met een hoog loon. Ik vind dat mensen met dezelfde klachten ook hetzelfde beoordeeld zouden moeten worden ongeacht wat je inkomen is.’

<>

Ook **Petra** moest in bezwaar, maar zij wacht nog op de behandeling daarvan. Zij is een van degenen die uitgesproken slechte ervaringen had, zowel met de verzekeringsarts als met de arbeidsdeskundige.

‘December 2020 heeft mijn gezin corona gekregen, mijn man belande op de IC aan de beademing. Februari therapeutisch gaan werken en op enig moment werd ik naar huis gestuurd tot einde halfjaarcontract.

In de ziektewet beland en onlangs 1jaars ziektewetgesprek. Dit was een kort door de bocht gesprek met een verzekeringsarts UWV, bij alles zei hij ,u gaat vooruit, terwijl dit niet zo was. Ik

mocht het gesprek niet opnemen, want dat had ik tevoren moeten aanvragen. 1 dag later word ik door de arbeidsdeskundige gebeld met de mededeling dat ik uit ziektewet word gezet. Ik was totaal ontdaan en toen ik zei hoe dan, ik kan niet werken en ben net via de UWV gestart met een re-integratie traject. Zijn antwoord was, ik weet geen medische gegevens, ik haal uw gegevens van de arts door een tool en daaruit blijkt dat u kunt werken. De re-integratie kunt u afmaken want dat is toch al betaald. Dit was mijn gesprek met de arbeidsdeskundige.'

'Ik heb alle mogelijke zorg doorlopen, ben door 2 hersteltrajecten heen, ben gemotiveerd met re-integratie gestart, de psycholoog en accupunctuur moet ik zelf betalen, fysio en ergo vergoedingen zijn op. Door dit gebeuren ben ik echt in een zwart gat gevallen. Mijn man zet alles op alles om 28 uur te werken verdeeld over 5 werkdagen, daarnaast alleen maar rusten om weer te herstellen.'

'Vanaf mijn 18e heb ik gewerkt, altijd alle premies etc. af gedragen, nu ben ik ziek, maar hulp als eerlijke Nederlandse burger is ver te zoeken. Zelf geen energie om bezwaar in te dienen, toen mijn man het hoorde zei hij alleen maar, ik kan het er niet bij hebben. Uiteindelijk heeft de rechtsbijstand bezwaar ingediend.

Veel zorgen, weinig vooruitzichten, een grillig ziektebeeld, de onzekerheid of we ooit herstellen en hoe we het financieel moeten rooien is zwaar.'

Als laatste voor deze preview moet ik **Ingeborg** noemen. Zij vraagt om erkenning voor het Postintensivicaresyndroom (PICS). Die erkenning heeft ze niet ervaren bij de arts van UWV. Zij is in afwachting van de behandeling van haar bezwaar.

'Ik ben ziek teruggekomen uit *** in maart 2020. Na anderhalve week uit huis gehaald met nog 50% zuurstof en eigenlijk direct in coma gebracht. Drie weken heb ik op de IC gelegen, na twee weken wakker geworden en ik heb nog 3 weken in een revalidatiecentrum gelegen. Sinds mei 2020 thuis en nog dagelijks aan het revalideren. Nu, ruim 2 jaar verder, kan ik in overleg met mijn bedrijfsarts 9 uur per week werken.

Afgelopen maart ben ik beoordeeld voor de WIA. Deze arts van UWV stelt dat ik 32 uur kan werken en weinig beperkingen heb.

Door de IC heb ik PICS opgelopen, longschade, polyneuropathie in m'n voet, energie problemen, cognitieve problemen en problemen met mijn concentratie. Alles door m'n artsen in het ziekenhuis geconstateerd. En de UWV arts (geen verzekeringsarts) oordeelt totaal anders. Ik ben nu in afwachting van de behandeling van het bezwaar. In overleg met C-support heb ik op meer dan 10 punten bezwaar aangetekend. Ik moet september een nieuwe beoordeling en uitspraak hebben gehad en ben in afwachting van een datum waarop ik opnieuw gekeurd ga worden, dit keer wel door een verzekeringsarts. Dit kost allemaal erg veel energie, iets wat je beter kan gebruiken voor je herstel. En ook m'n artsen begrijpen niets van dit oordeel...'

Voorlopige stand van zaken

Uit de reacties komt een sterk wisselend beeld naar voren met daaronder (heel) positieve en (heel) negatieve ervaringen. Daarnaast ook wisselende ervaringen. Zonder in deze review meteen conclusies te trekken, daarvoor wil ik graag jullie commentaar afwachten en gebruiken, toch enkele zaken die mij opvallen.

- Zoals te verwachten hangen positieve ervaringen samen met een gunstige uitkomst van de beoordeling en negatieve met een voor de betrokkene ongunstige.
- Toch is dit niet het hele verhaal.
- Ook bij diegenen die zich kunnen vinden in de uitkomst van de beoordeling (80-100 WGA) bestaat er als je doorvraagt verschil van mening over de belastbaarheid, vooral in uren. Mensen laten het erbij zitten omdat ze tevreden zijn met de uitkomst qua uitkering, terwijl ze het feitelijk niet eens zijn met de conclusie van de verzekeringsarts over de beperkingen. Dit leidt vervolgens tot bevreemdende, inefficiënt en ineffectief overkomende gesprekken met de arbeidsdeskundige claim resp. van het Werkbedrijf.
- Sommige verzekeringsartsen en arbeidsdeskundigen vertonen bij de uitleg van de FML/CBBS-systematiek wat ik bij deze 'handelingsverlegenheid' noem: je verschuilen achter het systeem.
Voorbeeld verzekeringsarts: 'ik kan of ik mag alleen maar 2 uur per dag en 10 uur per week invullen.'
Voorbeeld arbeidsdeskundige: 'ik weet niets van uw gegevens, uw beperkingen gaan in een tool.'³
- Een bekend en vervelend verschijnsel treffen we vanzelfsprekend ook hier aan: de begeleiding bij re-integratie wordt verstoord of gefrustreerd door een beoordeling [EZWB/WIA] of een dreigende of zelfs het dreigen met een EZWB-beoordeling. Dit treft met name mensen met een laag loon, een parttime baan e.d.
- Re-integratie en beoordeling compensatie lopen door elkaar: wie gaat waarover, welke functionaris neemt er nu eigenlijk contact op met de cliënt? met welke bedoeling?
- De follow-up na de toekenning 80-100 WGA: voor zover mensen daarover duidelijk worden geïnformeerd – wat vaak niet het geval is – loopt deze nogal uiteen. Onduidelijk is ook of er sprake is van monitoring (wat dat ook moge inhouden of door welke functionaris dat gebeurt) of van een 'gewone' planning van een herbeoordeling van de arbeidsongeschiktheid. Die laatste planning varieert in deze reacties van 1 tot 2 jaar. Een duidelijk beleid herken ik niet. Mensen weten in elk geval niet waar ze aan toe zijn. Sommigen horen daar helemaal niets over.
- Er worden in de reacties wel degelijk opmerkingen gemaakt over de bejegening en het al of niet ervaren begrip voor de aandoening: deze hebben impact op de waardering van de contacten.
- Lang wachten op, onzekerheid en onduidelijkheid zijn niet bevorderlijk voor de relatie met UWV.
- In de casus (meervoud), die ongetwijfeld en detail van elkaar verschillen ('ieder geval is anders'), meen ik duidelijk een (sec) van elkaar verschillende waardering van UWV-artsen te ontwaren in de zwaarte van de beperkingen bij LongCovid. Dit komt vooral tot uiting in het waarderen van de (vaak doorslaggevende) belastbaarheid in uren. Dit vraagt, naast een eenvoudige kleine enquête als deze, nader – bij voorkeur onafhankelijk – dossieronderzoek. Verder blijf ik pleiten voor het ontwikkelen van zogenaamde LongCovid anker casus, waaraan verzekeringsartsen hun casus kunnen spiegelen met als gunstig effect eenduidigere en rechtsgelijkere beoordelingen.⁴

Benieuwd naar de commentaren, die ik bijzonder graag tegemoet zie. Tot zover voor nu.

Jim Faas, 9 augustus 2022

³ Zie in dit verband: 'Inzichten voor arbeidsdeskundig handelen. Begeleiden en adviseren van werkenden met beperkingen door long COVID' [234926 \(arbeidsdeskundigen.nl\)](https://www.arbeidsdeskundigen.nl/234926)

⁴ Zie, met nadruk: M. van Zitteren, M. van Boreen, J. Spanjer, 'Adequate beoordeling van Long Covid', TBV jaargang 30, nummer 3, p. 37-40.

